

saadant, at han absolut maa have gjort sig det klart. Det er et meget vigtigt Punkt, og vi staae her, som det erede Thing veed, ligesom ved alle slige Havnesager noget eendommeligt; thi de ligge i en vis Forstand udenfor Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og de ligge i en vis Forstand ogsaa udenfor Communalbestyrelsens almindelige Omraade. Ganste vist maa Communalbestyrelsen paa mange Maader medvirke og maaskee ogsaa den lovgivende Magt, hvad der netop har været Tilfældet her, men Indenrigsministeren har dog en ganste særegen Myndighed i disse Sager hele Landet over, og derfor troer jeg, at det har en ganste eendommelig Betydning, at de, der udføre slige Arbejder, ogsaa paa en følelig Maade ere sig bevidste, at de, fordi de ere stillede noget anderledes end ellers ligeoverfor den paagjældende Commune, dog ikke derved ere undtagne et meget alvorligt og skarpt Tilshyn, og jeg tilstaaer, at en Dreffelse af nogle tusinde Rigsdaler, om jeg end maatte beklage dette, dog maaskee var et mindre Onde end det, saaledes stiltende at taale en vilkaarlig Fremgangsmaade. Men jeg indrømmer, at det er kun Indenrigsministeren, der i saa Henseende kan have en bestemt Mening; thi for at kunne udtale nogen afsluttende Dom, maa man jo kjende Sagens samtlige Acter.

Bloug: Jeg erkjender naturligtvis at have begaaet den Feil, som den erede Indenrigsminister tillagde mig, nemlig at have nævnt „Havneraadet“ istedetfor „Havnecapitainen“. Jeg veed nok, at Havnecapitainen har den udøvende Myndighed; men det forekom mig utroligt, at han paa egen Haand havde gjort Forandring i den engang vedtagne Plan, uden at Havneraadet havde bifaldet den og maaskee paataget sig Ansvar. Forøvrigt har hele dette Spørgsmaal om Competence til at gjøre den flete uheldige Dreining af Canalbetænkningen mod Nord ikke interesseret mig sænderligen, fordi jeg er fuldkommen enig med den erede Minister i, at den Forværelse, som herved frembringes i Strømningsforholdene, er ikke mange Procent stor. Derimod er der en anden Bemærkning af den erede Minister, som jeg vil tillade mig

at imøbegaae. Han har gjentagne Gange udhævet den Befestning, som det vilde medføre at standse dette Arbejde. Ja, hvis dette Punkt var det eneste i Havnen, hvorpaa der nu kunde arbeides, og hvis alle de Folk, der ere beskæftigede derved, maatte gaae hjem og intet Andet havde at foretage sig, imedens Commissionen foretog sin Undersøgelse, saa vilde jeg indrømme, at Standsningen vilde medføre Befestning. Men hvad skulde der være til Hinder for at begynde at arbejde paa hvilket som helst andet Sted i Havnen? Der er jo mange flere Steder, hvor der kan inddæmnes og sættes Bolværter, end netop her; de samme Pæle, der ere gjort færdige for at benyttes her, kunne jo bruges paa ethvert som helst andet Sted, hvor lignende Arbejder skulle foretages. Det forekommer mig altsaa, at der ikke vil være spildt det Allermindste ved en Standsning paa dette Sted. Muddermaskinen vil jo kunne vedblive at gaae og drage Mudder op; der kan anvendes Træ- og Tømmerarbejdere paa forskjellige andre Steder, og der behøver slet ikke at finde en Standsning af Arbejdet i det Hele Sted for at faae dette enkelte Punkt undersøgt; det er kun paa dette ene Punkt, at jeg meente, at Arbejdet skulde standses. Forresten takker jeg den erede Minister for, at han alligevel vil være villig til at høre Sagkyndiges Mening. Jeg tør maaskee derpaa bygge et Haab om, at han dog tilsidst vil finde sig foranlediget til at gribe ind i denne Sag.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen. — Forinden jeg slutter Mødet, skal jeg, da der ikke, paa Blive, afholdt Møde for paa Torsdag, anmode de erede Medlemmer om at være opmærksomme paa, om der paa Torsdag eller Fredag maatte blive omdeelt Udvalgsbetænkninger. Jeg har Grund til at antage, at Saadant vil skee, og i saa Fald vil Tidsfristen for vedkommende Sags Foretagelse og følgelig for Indgivelsen af Endringsforslag blive regnet fra den Dag, da Ombedlingen har fundet Sted.